

“भीठे बच्चे— सबै संगत तोडेर म एक परमात्मासँग योग लगायौ भने तिमी मेरो पुरीमा आउँछौ, अन्त मति सो गति हुन्छ।”

प्रश्न:— जो शान्त अवस्थामा जाने पुरुषार्थ गर्छन्, उनलाई के राम्रो लाग्दैन?

उत्तर:— उनलाई घडीको आवाज पनि राम्रो लाग्दैन किनकि स्वदेशमा कुनै पनि आवाज छैन। त्यसैले तिमी वाणी देखि टाढा जाने पुरुषार्थ गर्छौ। तिमी अशरीरी भएर आफ्नो स्वधर्ममा टिक्नु छ। बाबाको देशलाई बाबा सहित याद गर्नु छ।

गीत:— भक्तों की फरियाद सुनो...

ओम् शान्ति। भगवानुवाच— यो हो योग आश्रम, तिमी यहाँ बसेका छौ योगको कमाई गर्न। यो, परमात्मा ले तिमी आत्माहरूसँग यी अंगहरूद्वारा कुरा गरिरहनु भएको छ। तिमी आत्माहरू अहिले कसको यादमा बसेका छौ? आत्मा ले भन्छ— अहम् आत्मा तत्त्वम्, हामी सबै आत्माहरू उहाँ परमपिता परमात्माको यादमा बसेका छौ। यो योग कसले सिकायो?

भगवानुवाच— म सबै आत्माहरूका पिता हुँ अथवा फादर हुँ, म यस शरीरद्वारा तिमीलाई योग सिकाउनको लागि टिचर बनेको छु। यो त सहज सम्झाउनु हुन्छ, भन्नुहुन्छ— जब जब अति धर्म ग्लानि हुन्छ तब म आउँछु। यो उही कल्प पहिलेकै महावाक्य अति साधारण शरीरद्वारा दोहोरिइरहेको छ। भन्नुहुन्छ— कल्प पहिले पनि यही महावाक्य उच्चारण गरेको थिएँ, जसको गीता बनेको छ। जब धर्म ग्लानि हुन्छ अथवा अनेक धर्म आउँछन् र देवता धर्मको एकदम नाम निशान गुम हुन्छ, देवता धर्मवाला आफूलाई हिन्दू कहलाउन थाल्छन्। देवताहरूलाई पुज्दछन् तर आफूलाई हिन्दू कहलाउँछन्, मानौं देवता धर्म हिन्दू धर्ममा रिप्लेस हुन्छ— यसलाई भनिन्छ धर्म ग्लानि। जब त्यो एक दैवी धर्मको नाम निशान गुम हुन्छ, त्यसको बदला अनेक धर्म, मठ, पंथ निकलन्छन्। यो उही कल्प पहिलेकै गीता रिपीट भइरहेको छ... यो भगवानुवाच अरू त कसैले भन्न सक्दैन। उहाँ नै आएर फेरि उही गीताको महावाक्य रिपीट गरिरहनु भएको छ। यो महावाक्य अरू कुनै शास्त्रहरूमा छैन। गीतामा छ भगवानुवाच, भगवान् स्वयं सम्झाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— जब अनेक धर्म हुन्छन्, कलियुगको अन्त्य आइपुग्छ तब कल्पको संगममा म आउँछु किनकि कलियुगलाई भनिन्छ तमोप्रधान, सत्ययुग हो सतोप्रधान, जहाँ भगवान् भगवतीको राज्य अथवा देवी देवताहरूको राज्य चल्ल। त्यो पनि यसै स्टेजमा चल्ल, वैकुण्ठ कुनै अर्को ठाउँ होइन। यसै ठाउँमा देवी देवताहरूको राज्य थियो, जुन अहिले प्रायः लोप भएको छ। परमात्मालाई भनिन्छ— गड इज नलेजफुल, उहाँ एकै ज्ञानको सागर, आनन्दको सागर, सुखको सागर हुनुहुन्छ। उहाँमा सिवाय अरू कुनैमा गड्डी ज्ञान हुँदैन। त्यसैले अरू कसैलाई ज्ञानी कसरी भन्न सकिन्छ? उहाँ भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान दिनको लागि मलाई नै आउनु पर्छ। जबसम्म उहाँ स्वयं आएर ज्ञान दिनुहुन्न, तबसम्म कोही नलेजफुल बन्न सक्दैन। त्यस गड्डी ज्ञानलाई नै दर्शन भनिन्छ, जसबाट आत्मालाई पवित्र बनाउनुहुन्छ।

अब प्रश्न उठ्छ— तिमी यहाँ केको लागि आउँछौ? तिमी कल्प पहिले जसरी फेरि आएका छौ, गडसँग गड्डी ज्ञान प्राप्त गरेर पवित्र बन्नको लागि। यो ज्ञान प्राप्त गर्नको लागि यस गड्डी स्कूलमा भर्ना हुनुपर्छ, अरू कसैले त गड्डी ज्ञान दिन सक्दैन। उनीहरूले भन्छन्— हामी सबैमा गड्डी ज्ञान छ, कुनचाहिँ ज्ञान छ?

भनिदिन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। तर परमात्माले भन्नुहुन्छ— यो मिथ्या ज्ञान हो, म त सर्वव्यापी छैन। म त जो हुँ, जस्तो हुँ तिमी बच्चाहरूको सामुने प्रत्यक्ष हुन्छु, जबसम्म म आफ्नो ज्ञान स्वयं आएर नसुनाऊँ, मलाई कसैले चिन्न सक्दैन, न कुनै मेरो पासमा पुग्न सक्छ। त्यसैले मलाई आउनुपर्छ र म आउँछु कल्पको संगममा। जब म आउँछु, त्यतिबेला यो ज्ञान दिने डाक्टर अफ फिलोसफी साधु महात्मा धेरै हुन्छन्, उनले पनि यही ज्ञान दिन्छन्— हामी सबै परमात्मा हौं। अहिले एकातिर भन्छन् परमात्मा एक हुनुहुन्छ, अर्कातिर उनीहरूको अनेक मत छन्। अब कसलाई मान्ने? उनीहरूलाई गडले त मत दिनु भएको होइन नि! एकातिर छ भगवान्को एक मत, अर्कातिर यतिका अनेक मत। परमात्माले भन्नुहुन्छ— यतिका सबै अनेक मतलाई समाप्त गरेर एक मत स्थापना गर्न मलाई आउनु पर्छ। कल्प कल्पको यो प्रोग्राम मेरो अनादि निश्चित छ। अरू राजा आदिको त ८-१० दिनको प्रोग्राम राख्छन् तर परमात्माको त कल्प कल्पको प्रोग्राम गीतामा अनादि निश्चित छ। ब्रह्माको गुप्त भेषमा, ब्रह्मा तनमा आएर भन्नुहुन्छ— म उही कृष्णपुरी स्थापना गर्छु, जहाँ होली गड-गडेज, राजा-रानी तथा प्रजा हुन्छन्। त्यो स्थापना हुन्छ अनि फेरि कृष्णको रूपमा वहाँ जन्म लिन्छन्। यो त बिल्कुल स्पष्ट भनिरहेको छु— प्यारा बच्चाहरू! अहिले उही गीताको अध्याय दोहोरिइरहेको छ। मृत्यु सामुने छ, त्यसैले सबै संगत तोडेर म एक परमात्मासँग योग लगायौ भने अन्त मति सो गति हुन्छ, तिमी मेरो पुरीमा आउँछौ। परमात्मा यस तनमा बसेर आफ्ना बच्चाहरू आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म आफ्नो अनादि प्रोग्राम अनुसार आएको हुँ। अब विनाश सामुने छ। त्यसैले मसँग योग लगाऊ र सबै सम्बन्धीहरूलाई बिर्स अथवा सबै दिपक निभाएर एक दिपक बाल, तब म तिमीलाई पापहरूबाट मुक्त गरेर आफ्नो पासमा बसाउँछु। यस तनद्वारा स्वयं परमात्मा बोलिरहनु भएको छ, कसरी सहज सम्झाउनु हुन्छ, भन्नुहुन्छ— ठीकै छ घरमा गएर योग लगाऊ, फर्केर त सबै जानु छ। यस्तो त होइन— केवल वृद्ध मात्र जान्छन्, बच्चाहरू बच्नेछन्। देख्यौ, जापानमा बम छोड्दा साना-ठूला, जनावर, पंछी सबै मरे या केवल वृद्ध मात्र मरे? त्यो त सानो रिहर्सल थियो, अहिले त धेरै विकास भइरहेको छ, देखिरहेका छौ नि! बम तयार छन्, इतिहास रिपीट अवश्य हुन्छ। तिमीले म परमात्मालाई याद गर, दोस्रो न कोही। जस्तै मीरालाई एक गिरधर नै याद थियो, अरू सबै लोकलाज कुलको मर्यादा छोडिदिइन्, त्यसैगरी तिमीले म परमात्मालाई याद गर, अरू जो मामा, काकाको याद आउँछ, उनलाई संन्यास गर। यो सबै कलियुगको बन्धन हो। तिमीले मसँग योग लगाउनाले नै मसँग मिल्न सक्छौ। जब आफूलाई बच्चा सम्झिन्छौ, बाबासँग योग लगाउँछौ, तब त्यो खुशी आउँछ। तर उल्टो योग लगायौ भने त्यो खुशी आउँदैन। यहाँ धेरै आएर भन्छन्— हाम्रो मन वश हुँदैन, त्यो आनन्द आउँदैन। आनन्दको सागर परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँसँग योग लगाउँदैनौ भने आनन्द कसरी आउँछ! पास्ट कर्म अनुसार सबैलाई आ-आफ्नो बुद्धि मिलेको छ, यसमा परमात्माले के गर्ने? परमात्माले त सबैलाई एकैचोटी पढाउनुहुन्छ, कुनै त यहाँ नै पढेर फेरि पढाउन थाल्छन्, कुनै त पहिलो पाठमा नै अलमलिएका छन्। यो पनि बुद्धिको चमत्कार हो, क्लासमा पनि कुनै पहिलो नम्बर आउँछन्, कुनै फेल हुन्छन्, किन? किनकि बुद्धिमा सारा आधारित छ। यसमा परमात्माले के गर्ने? सबैको बुद्धि तीक्ष्ण गरिदिने हो भने सबै पहिलो नम्बर आउँछन्।

जब कसैमा ग्रहचारी हुन्छ भने जति नै दबाई गर उसलाई असर हुँदैन, तर जब निको हुने समय आउँछ भने माटोले पनि बिमारी ठीक हुन्छ। त्यसैले जब समय आउँछ, अनि यो प्वाइन्ट पनि कसैको बुद्धिलाई टच हुन्छ,

अहिले कतिले सुन्दैनन्, पछि गएर सुन्न थाल्नेछन्। यसमा हामी राजी रहनु पर्छ। परमात्माको आउने-जाने, ज्ञान सुनाउने गति नै न्यारा छ।

दोस्रो मुरली-

ओम् शान्ति। घडीको पनि आवाज नहोस् किनकि अहिले हाम्रो वानप्रस्थ अर्थात् वाणी देखि टाढा जाने अवस्था हो। हामी वाणी देखि टाढा जान्छौं निराकारी विश्व जहाँ आत्माहरू रहन्छन्, वहाँ वाणी छैन, परम शान्ति छ। त्यसैले यस शान्तिको अवस्थामा पुग्ने पुरुषार्थ गर्छौं। त्यसैले आवाज राम्रो लाग्दैन। त्यस स्वदेशमा आवाज हुँदैन। यसैले वानप्रस्थ अर्थात् वाणी देखि टाढा जानको लागि हामीले पुरुषार्थ गर्छौं। वानप्रस्थको अर्थ नै हो निर्वाण देशमा जानु। जहाँ तिमी हामी र सारा दुनियाँका आत्माहरूले निवास गर्छन्। यो साकारी विश्व त हो पार्ट खेलको लागि स्टेज। बाँकी विना पार्ट वहाँ स्वीट साइलेन्स होममा गएर निवास गर्छन्। यो साकार खेल चल्छ आकाश तत्त्वमा र हामी अहम् आत्माहरूको देश हो महतत्त्व, जुन धेरै टाढाको देश हो। जो त्यस शान्ति देशमा योग लगाए बस्छन्, उनलाई घडीको आवाज पनि राम्रो लाग्दैन, यसलाई भनिन्छ— आफ्नो असली स्वधर्ममा टिक्नु अथवा अशरीरी भएर रहनु अर्थात् आफ्नो बाबाको देशलाई बाबा सहित याद गर्नु किनकि आफ्नो बाबा हुनुहुन्छ त्यस टाढा देशको रहनेवाला। वहाँ देखि आउनुहुन्छ यस पराई देशमा, पराई देशमा किन आउनुहुन्छ? आफ्नो बादशाही स्थापना गर्न र गुप्त भेषमा आउनुहुन्छ। उहाँको पार्ट छ गुप्त। जसरी तिम्रो यो पुरानो शरीर छ, परमपिता परमात्माले भन्नुहुन्छ— मलाई पनि पुरानो शरीरमा यस पुरानो सृष्टिको विनाश गरेर नयाँ दैवी सृष्टि स्थापना गर्न आउनु पर्छ। पुरानो घरमा जो आउँछ, अवश्य शरीर पनि पुरानो लिनु पर्छ नि। यहाँ नयाँ दिव्य शरीर आओस् कहाँबाट। यिनको पनि पुरानो तन हो, जुन तनद्वारा श्रीकृष्णको राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ। यिनको पासमा जो आउँछन्, उनलाई पहिले साक्षात्कार पनि त्यस वैकुण्ठको हुन्छ। वैकुण्ठको बाल-लीला, रास-लीला देख्छन् अथवा विष्णुको साक्षात्कार गर्छन् किनकि यदि सुप्रीम सोलको साक्षात्कार गराएँ भने उनले बुझ्न सक्दैनन्— यो के चीज हो भनेर, किनकि बाबाको बारेमा त कसैलाई थाहा छैन— यहाँ कुनै परमात्मा हुनुहुन्छ। पूजा त गर्छन् तर जानेका छैनन्, उनीहरूले त भन्छन्— परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, यसरी त सबै परमात्मा भए। बाँकी शिवलिंगको कर्तव्यको बारेमा त कसैलाई थाहा छैन— यो हाम्रो परमपिता हो, जसले आएर स्थापना विनाश पालना गर्न तीन रूप धारण गर्नुहुन्छ। उहाँ त यसै समय आएर आफ्नो कर्तव्य बताउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— जसलाई वैकुण्ठको बादशाहीको हकदार बन्नु छ, ऊ यहाँ आएर मेरो बच्चा बनोस्। म उसलाई सम्पूर्ण निर्विकारी बनाएर आफ्नो राजधानीमा लैजान्छु। उहाँ आउनुहुन्छ नै सबै मैला आत्मालाई शुद्ध बनाउन, यसबाट प्रकृति पनि पवित्र बन्छ। वहाँ त आत्मा पनि पवित्र र पाँच तत्त्व पनि पवित्र हुन्छन्। हो नै दैवी दुनियाँ, त्यसको के कुरा, यस समय त्यो दैवी दर्शन लोप भएको छ। कसैलाई थाहा छैन— दैवी दुनियाँ पनि यहाँ थियो। उनले सम्झन्छन्— माथि आकाशमा कहीं देवताहरू रहन्छन् तर उनको चित्र यहाँ छ, इतिहास यहाँ छ भने अवश्य यहाँ आएर गएका हुन्। यो दुनियाँ त सदा चलिरहन्छ। प्रलय त कहिल्यै हुँदैन, जब विनाश हुन्छ अनि सबै आत्माहरू जान्छन्, बाँकी दैवी धर्म यहाँ स्थापना हुन्छ। जस्तै अनाज सबै खाइँदैन, धेरथोर बचाइन्छ, रोप्नको लागि। नत्र बीज कहाँबाट ल्याउने? यदि प्रलय हुने भए त अनाज पनि समाप्त हुन्छ। फेरि रोप्नको लागि अनाज कहाँबाट आउँछ, जसबाट अर्को निस्कियोस्। त्यसैले अनाज पनि मानौं अनादि हो र मनुष्य पनि अनादि नै हुन्। त्यसैले परमात्माले केही बीज बचाएर बाँकी

सबैलाई लैजानुहुन्छ, जसबाट फेरि सृष्टिको वृद्धि हुन्छ। परमात्मा ले पनि भन्नुहुन्छ— म अनेक धर्म विनाश गरेर एक धर्म स्थापना गर्छु, यस्तो त भन्दैनँ— म प्रलय गरिदिन्छु। यो सबैको अन्तिम जन्म हो, फेरि मृत्युलोकमा कुनै जन्म हुँदैन। सबै जान्छन्। त्यस मध्ये थोरै बीज बच्छन्, जसबाट बिस्तारै बिस्तारै बढेर त्रेताको अन्त्यसम्म ३३ करोड देवी-देवताहरू हुन्छन्। फेरि अरू धर्म नम्बरवार आउँदै जान्छन्, उनीहरूमा पनि यसरी नै बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि हुन्छ। यो ड्रामाको रहस्य पनि तिमीलाई सर्वशक्तिमान् बाबाले नै आएर बताउनुहुन्छ। त्यसैले यसलाई भनिन्छ— ईश्वरीय ज्ञान। अरू कसैबाट पनि यो ज्ञान तिमीलाई मिल्दैन। जति नै घुम, कसैलाई पनि यस ज्ञानको बारेमा थाहा नै छैन। त्यो त यसै समय नै तिमीलाई यहाँ मिल्न सक्छ। जहाँ परमात्मा ले आफ्नो दैवी वंशावली बनाइरहनु भएको छ, परमात्मा भन्नुहुन्छ— यदि मेरो रोयल घरानामा आउनु छ भने यस तन मलाई सुम्पिदेऊ। मैले आफू समान पवित्र बनाएर वैकुण्ठ लैजान्छु। यो त जान्दछौ— बाबा अहिले आउनु भएको छ फेरि कल्पपछि आउनुहुन्छ, घरी-घरी त आउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म आएको छु तिमीलाई स्वच्छ होली बनाउनको लागि। निर्विकारीलाई नै होली भनिन्छ। बाँकी यो जुन बिँडी, रक्सी आदि पिइरहन्छन्, उनलाई होली भन्न सकिँदैन। तिमीलाई त बाबा गुरु बनेर पढाउनु पनि हुन्छ, अनि बाबा बनेर सम्हाल पनि गर्नुहुन्छ, तिमीलाई उहाँबाट डबल आशीर्वाद मिल्छ— गुरुको पनि र पिताको पनि, दुवैको वर्सा तिमीले लिइरहेका छौ। उहाँ सर्वशक्तिमान् बाबाले यस तनद्वारा तिमी स्थूल सूक्ष्म पालना गरिरहनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— मलाई सुम्पिदेऊ। ज्ञान अमृतद्वारा पवित्र बनाएर लैजानुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ— जीवन छँदै मर्नु। यो त धेरै मीठो मृत्यु हो, जसबाट आफ्नो असली बाबाको गोदीमा आउँछौ। कति राम्ररी सम्झाएर फेरि पनि भन्नुहुन्छ— मनमनाभव मध्याजीभव। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) वैकुण्ठको बादशाहीको हकदार बन्न यहाँ बच्चा बनेर सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ।
- २) रोयल घरानामा आउनको लागि यो तन परमात्मालाई सुम्पिएर बाबा समान पवित्र बन्नु छ।

वरदानः— सच्चा वैष्णव बनेर पवित्रताको श्रेष्ठ स्थितिको अनुभव गर्ने सम्पूर्ण पवित्र भव

सम्पूर्ण पवित्रताको परिभाषा धेरै श्रेष्ठ र सहज छ। सम्पूर्ण पवित्रताको अर्थ हो स्वप्न-मात्र पनि अपवित्रताले मन र बुद्धिलाई टच नगरोस्— यसैलाई भनिन्छ सच्चा वैष्णव। चाहे अहिले नम्बरवार पुरुषार्थी छौ तर पुरुषार्थको लक्ष्य सम्पूर्ण पवित्रता हो र यो सहज पनि छ किनकि असम्भवलाई सम्भव गर्ने सर्वशक्तिमान् बाबाको साथ छ।

स्लोगनः— सहजयोगी त्यही हो, जसले हठ वा मेहनत गर्नुको सट्टा रमणीकता पूर्वक पुरुषार्थ गर्छ।